

Reasumując sytuację obecną stwierdza por. Graci, że walka Perona z nacjonalistami zbliża się do decydującego momentu. Jak zwykle zadecyduje wojsko, a nie cywilne ugrupowania. Informator jest zdania, że większość oficerów jest niezdecydowana i ustosunkowana z rezerwą do Perona. Peron posiada jednak dużą ~~szere~~ stosunkową część za sobą - tak że wobec pewnej inercji większości może się łatwiej oprzeć grupie swych zdecydowanych przeciwników. Jeśli w styczniu i lutym br. nie będzie gwałtownej reakcji przeciw niemu w postaci czyto atantatu, czy jakiegos puczu, liczyć się należy, że i w wojsku władza Perona będzie utrwalona i projektowany przez niego powrót do systemu parlamentarnego możliwy.

Plany Perona .

Z rozmów z adjutantem Perona ~~m~~ i zaufanym jego mjr ESTRADA wnioskuje Benitez de Aldama, że Peron zmierza do objęcia Prezydentury z HONORIO PUEYRREDON, znanym politykiem radykalnym jako wiceprezydentem. Obecny prezydent gen. FARRELL, ~~maxk~~ z którego stanowiskiem łączy pewną nadzieję oboz nacjonalistyczny jest według Estrady gotów wycofać się w odpowiednim momencie na rzecz Perona, który zresztą stara się odizolować go od przyjaciół nacjonalistycznych.

za zgodności:

(-) Brown →

187

Meldunek Brunona.

Wpływ dn. 15. I. 1945.

mp 25 stycznia.

L. dz. 140/45.

140

Kryzys polityczny w Argentynie

Długotrwały kryzys polityczny w Argentynie przeszedł z dymisją gen. Peluffo i zamknięciem prasy nacionalistycznej z jednej strony a fiasco akcji tutejszego MSZ na polu polityki międzynarodowej do decydującego stadium. Według opinii wszystkich moich informatorów argentyńskich Peron jest w trakcie likwidowania reżimu wojskowego i na drodze do objęcia razem z częścią radykałów władzy w państwie.

Dymisja Peluffo. Minister Spraw Zagranicznych gen. Peluffo, według informacji por. Graci, Molinsa, oraz urzędników tutejszego MSZ podał się do dymisji już dwa miesiące temu z tym jednak, że niekład nacisku na jej termin. Powody dymisji, jak sam to szczerze stwierdził, leżą w dziedzinie polityki wewnętrznej, a nie zagranicznej. Będąc sam zbliżony do nacionalistów nie zgadza się z kombinacjami Perona z partią radykalną. Dymisję swoją wstrzymał do chwili obecnej ze względów patriotycznych: nie chciał by jego ewentualny następca rozpoczął urzędowanie obarczony z miejsca fiaskiem Konferencji Panamerykańskiej bez udziału Argentyny. Gdy decyzja w tej sprawie zapadła miał już wolną rękę i skorzystał by podać się do dymisji. Przed tym krokiem wręczył prezydentowi FARRELOWI memorandum, którego odbitki otrzymałi nie tylko członkowie rozwiązanego GOU, ale także inni oficerowie Campo de Mayo i prowincjonalnych garnizonów. W memoriale tym Peluffo wystąpił w obronie zagrożonych ideałów rewolucji wojskowej i krytykował ostro ugodowość Perona w stosunku do radykałów. Miał oświadczyć, że porozumienie z USA jest wtedy tylko wskazane i możliwe o ile nie będzie oddaniem Argentyny na łaskę imperializmu amerykańskiego. Wejście radykałów do rządu byłoby jego zdaniem równoznaczne z powrotem nadużyć i bałaganu wewnątrz kraju, oraz kapitulacją przed USA na zewnątrz. W memoriale swym wyzyskał, zdaniem por. Graci, Peluffo ani nie istniejącą między większością oficerów, którzy w 1930 roku pod rozkazami gen. Uriburu obalili właśnie radykalne rządy prez. Irygoiena. Większość oficerów liniowych niższych stopni mających bezpośrednie dowództwo nad kompaniami i batalionami wyszło właśnie w tym okresie ze szkół oficerskich i zachowało swoją animozję do partii radykalnej.

PERON zjawił się naskutek tego memorandum w garnizonie Campo de Mayo zwołał wszystkich oficerów i po wygłoszeniu krótkiej przemowy w której /zrodło por. Graci/ stwierdził, że on jeden może uratować ideał niezależności Argentyny, że nie można ze wszystkimi sąsiadami wojować, oraz że po wojnie przyjdzie pewnie kryzys, za który lepiej by cywile ponosili odpowiedzialność, a nie wojsko, zażądał by oficerowie, którzy są przeciw niemu wystąpili z szeregu. Ponieważ wystąpiło zaledwie 20, odniósł chwilowe zwycięstwo. Zśród tych 20 zostało podobno kilku zaarrestowanych, razem z gen. Sangui-netti, ale bliższych danych nazwiskowych nie udało mi się zdobyć.

Tem łatwiej przeszedł Peron do porządku dziennego nad dymisją interwentora prowincji URIBURU, który w chwili obecnej agituje mocno wśród nacionalistów przeciw Peronowi.

Likwidacja Prasy nacionalistycznej. Wbrew głosom prasy urugwajskiej dzienniki "Cabildo" i "El Federal" nie zostały zamknięte przez cenzurę rządową. Godzine po dymisji gen. Peluffo, z rozporządzenia Perona odebrano papier, który dotąd dzienniki te dostawały od rządu. W wyniku tego posunięcia oba dzienniki przestały wychodzić. Sekr. redakcji Cabildo TORRES powiedział mi, że miano papieru jeszcze na tydzień, ale chciano zrobić manifestację równoczesną z ustąpieniem Peluffo i podkreślić jego gest. Te same szczegóły potwierdził mi Benitez de Aldama.

wpływ na 228/45

188